

रध

त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (यथा मनुः ३। २६६ ।
 “अष्टाविंशस्य मांसेन रौरवेण नवैव तु” ॥
 अस्य लक्षणं यथा ॥ “रधः कृष्णः प्रकीर्तितः” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे २ भागे ॥
 रणकः, पुं, (रण + स्वार्थे कन् ।) एणः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 रयातिनकः, पुं, (रयागो मृगस्तिनकमिव यस्य । चन्द्रस्य
 मृगाङ्गत्वात्तथात्वम् ।) चन्द्रः । इति हारावली ॥
 रयाभृत्, पुं, (रयां विभर्त्सति । रया + भृ + क्तिप् ।)
 चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥
 रतं, त्रि, (र + इण् + क्त ।) आगतम् । इति मेदिनी ॥
 कर्बूरवर्णयुक्तम् । इत्यमरः ॥ (स्त्रियां एनी एता ।
 पाणिनिः ४ । १ । ३६ ॥)
 रतः, पुं, (रया सम्भृत् इति गच्छतीति । रया + इण्
 + क्त ।) मृगः । इति शब्दरत्नावली ॥ कर्बूरवर्णः ।
 इति मेदिनी ॥
 रतद्, त्रि, (इण् + “एतेस्तुट् च” इति उणादि-
 सूत्रेण १ । १३२ । अतोऽदि स्यात्तस्य तुङागमः ।)
 पुरोवर्त्तिवाचकसर्वनामशब्दः । इति व्याकरणम् ॥
 रइ इति भाषा ।
 (“एते वयममी दाराः कन्येयं कुलजीवितम्” ।
 इति कुमारे ६ । ६३ ॥ “एतान् महाराज विशेष-
 धर्मान्” । इति शुद्धितत्त्वम् । उक्तस्य पश्चादुक्तौ
 “द्वितीयाटौस्मेन” २ । ४ । ३४ । इति रणादेशः
 स्यात् । यथा “य एनामाश्रमधर्मे नियुक्ते” ।
 इति श्राकुन्तले प्रथमाद्गे ॥ [हेमचन्द्रः ॥
 रतनः, पुं, (रयाङ् + इ + तन ।) निवासः । इति
 रतर्हि, व्य, (इदम् + “इदमोर्हिन्” । ५ । ३ । १६ ।
 इति हिन् ततो “एतेतौ रघोः” ५ । ३ । ४ ।
 इति एतादेशः ।) एतस्मिन् काले । सम्प्रति ।
 इत्यमरः ॥ (यथा भागवते १ । १७ । ४२ ।
 “स रय एतद्गृह्णात् आसनं पार्थिवोचितम्” ॥)
 रतशः, पुं, (इण् + “इणस्तशन्तशसुनौ” ३ । १४६ ।
 इति उणादिसूत्रेण तशन् ।) ब्राह्मणः । इत्यु-
 णादिकोषः ॥
 रतशाः, [स्] पुं, (इण् + “इणस्तशन्तशसुनौ”
 ३ । १४६ इति उणादिसूत्रेण तशसुन् ।) ब्राह्मणः ।
 इत्युणादिकोषः ॥
 रतावत्, त्रि, (रतद् + “यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप्” ।
 ५ । २ । ३६ । इति परिमाणे वतुप् । (एतत्परि-
 माणम् । इति व्याकरणम् ॥ (यथा रघुः २ । ५१ ।
 “एतावद्ब्रह्मा विरते मृगेन्ने
 प्रतिखनेनास्य गुहायतेन” ॥)
 रध, ङ, ङडौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादि-
 ञ्वात्मन्-ञ्चक-सेट् ।) उ रधते । इति दुर्गादासः ॥
 (यथा मनुः ४ । १७० ।
 “हिंसारतश्च यो नित्यं नेहासौ सुखमेधते” ॥)
 रधः, पुं, (इध्यतेऽनेनाभिः । इन्ध + “हलश्च” ३ ।
 ३ । १२१ । इति करणे घञ् । अतोऽदौघप्रत्यय-
 हिमन्प्रथा” इति घञि ग्लोपे गुणश्च निपा-
 तितः ॥) इन्धनम् । इत्यमरः ॥ जाणानि काठ
 इति भाषा । (यथा रघौ ६ । ८२

रर

“एधान् उताशनवतः स मुनिर्घयाचे” ॥)
 रधः, [ङ] स्त्री, (रध् + अस्वन् ।) इन्धनम् । इत्य-
 मरः ॥ (यथा गीतायाम् । ४ । ३७ ।
 “यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मात् कुर्वतेऽर्जुनः” ॥)
 रधतुः, त्रि, (रध् ङडौ “रधिवह्नोश्चतुः” १ । ७६
 उणादिसूत्रेण चतुः ।) वर्द्धितम् । वृद्धियुक्तम् ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 रधतुः, पुं, (रध + “रधिवह्नोश्चतुः” । १ । ७६ ।
 उणादिः चतुः ।) पुरुषः । अग्निः । इति मेदिनी ॥
 रधितः, त्रि, (रध ङडौ + क्त ।) वर्द्धितः । वृद्धि-
 प्राप्तः । इत्यमरः ॥
 रणः, [स्] स्त्री, (एति गच्छति प्रायश्चित्तेन । इण्
 आगसीत्वसुन् नुङागमश्च ।) पापम् । अपराधः ।
 इति मेदिनी ॥ निन्दा । इति शब्दरत्नावली ॥
 (“एनेनिरुत्तेन्द्रियरुत्तिरेनम्
 जगाद भूयो जगदेकनाथः ॥
 इति रघुः । ५ । २३ ॥)
 रणका, स्त्री, ङाविवशेषः । तत्पर्यायः । गुन्द्रमूला २
 शिम्बी ३ गुन्द्रा ४ शरी ५ । यथा भागवते
 १ । ३ । १८ ।
 “चतुर्दशं नारसिंहं विभद् देवैन्द्रमूर्जितम् ।
 ददार करजैर्वत्स्येरकां काठकाद यथा” ॥)
 अस्या गुणाः । हिमत्वम् । शुक्रवृद्धिकारित्वम् ।
 चक्षुर्हितत्वम् । वातकोपनत्वम् । मूत्रक्षयप्रसरी-
 दाहपित्तशोणितनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (यथा वैद्यके,
 “रणका शिशिरा वृथा चक्षुष्या वातकोपिनी ।
 मूत्रक्षयप्रसरीदाहपित्तशोणितनाशिनी” ॥
 रथा यत्र व्यवह्रियते तदयथा,—
 “निर्व्वापणः स्याज्जलमेरका च” ।
 इति चरके सूत्रस्थाने ढतीयेऽध्याये ॥ “रणका
 होमालः” । इति चरकस्य शिवदासीयटीका ॥)
 ररङ्गः, पुं, (ररति सभ्यक् भ्रमति यः । आ + ईर-
 गतौ कम्पने + अङ्गच् ।) मत्स्यभेदः । रङ्गा इति
 ख्यातः । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । खिग्धत्वम् ।
 विरुम्भित्वम् । शीतलत्वम् । गुरुत्वञ्च । इति भाव-
 प्रकाशः ॥
 ररखः, पुं, (ररयति वायुम् । आ + ईर गतौ कम्पने
 च + वाङ्मकत् अङ्गच् ।) वृत्तविशेषः । भेरेयडा
 इति भाषा । तत्पर्यायः । व्याघ्रपुच्छः २ गन्धर्व-
 हस्तकः ३ उरुवृकः ४ रवुकः ५ चित्रकः ६ चक्षुः
 ७ पञ्चाङ्गुलः ८ मण्डः ९ वर्द्धमानः १० व्यङ्मकः
 ११ । इत्यमरः ॥ उरुवृकः १२ रवुकः १३ रवुकः
 १४ रवुकः १५ वृकः १६ अमण्डः १७ व्यामण्डः
 १८ व्यङ्मनः १९ । इति तट्टीकायां भरतः ॥
 कान्तः २० तरुणः २१ शुक्रः २२ वातारिः २३
 दीर्घपत्रकः २४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
 तैजस्य गुणाः । मधुरत्वम् । गुरुत्वम् । अतिश्लेष्म-
 वर्द्धनत्वम् । वातरक्तगुल्महृद्भोगजीवज्वरनाशित्व-
 त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अपि च । कृमिदोष-
 सकृन्नाङ्गुलकुशनाशित्वम् । स्वादुत्वम् । रसाय-
 नोत्तमत्वम् । पित्तप्रकोपनत्वम् । अतिदीपनत्वम् ।

रर

आमवातनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
 भेदकत्वगुणोऽप्यस्ति ॥ श्वेतैरखड्गुणाः । कटुकत्वम् ।
 तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कफार्त्तिज्वरवायुकासना-
 शित्वम् । रसाह्वत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य
 मूलगुणाः । मूलवायुक्फनाशित्वम् । शुक्रकारित्वञ्च ।
 इति राजवल्लभः ॥
 (शुक्ररक्तैरखडयोः पर्यायगुणा यथा,—
 “शुक्र रखड आमखड्गुञ्चो गन्धर्वहस्तकः ।
 पञ्चाङ्गुलो वर्द्धमानो दीर्घदण्डोऽप्यखडकः ।
 वातारिस्तैजसापि रवुकश्च निगद्यते ॥
 रक्तोऽपरो रवुकः स्यादुरवुको रवुन्तथा ।
 व्याघ्रपुच्छश्च वातारिश्चक्षुस्तानपत्रकः ॥
 ररखड्युग्मं मधुरमुष्णं गुरु विनाशयेत् ।
 शूलशोथकटीवस्तिशिरःपीडोदरज्वरान् ॥
 वृद्धश्रासकफानाहकासकुशामारतान् ।
 ररखडपत्रं वातघ्नं कफक्रिमिविनाशनम् ॥
 मूत्रक्षयहरश्चापि पित्तरक्तप्रकोपनम् ।
 वातार्थप्रदं गुल्मं वस्तिशूलहरं परम् ॥
 कफवातक्रिमौ हन्ति वृद्धिं सप्तविधामपि ।
 ररखडफलमत्युष्णं गुल्मशूलानिलापहम् ॥
 यक्षुत्प्रीहोदराशौघं कटुकं दीपनं परम् ।
 तदन्मज्जा च विरुभेदी वातश्लेष्मोदरापहः” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 “सतिक्तोषणमेरखडतैलं स्वादु सरं गुरु ।
 वृद्धगुल्मानिलकफानुदरं विषमज्वरम् ॥
 रक्तशोफो च कटीगुल्मकुशलाश्रयाङ्गयेत् ।
 तीक्ष्णोष्णं पिच्छिलं विश्वं रक्तैरखडोद्भवन्विति” ॥
 इति शार्ङ्गधरस्य पूर्वखण्डे चतुर्थेऽध्याये ॥
 “ररखडतैलं मधुरमुष्णं तीक्ष्णं दीपनं कटुकषा-
 यानुरसं सूक्ष्मं खोतोविशोधनं त्वयं त्वयं मधुर-
 विपाकं वयःस्थापनं योनिशुक्रविशोधनमारो-
 ग्यमेधाकान्तिस्मृतिवलयकरं वातकफहरमधोभाग-
 दोषहरञ्च” ॥
 इति सुश्रुते सूत्रस्थाने पञ्चचत्वारिंशत्तमेऽध्याये ॥)
 ररखडकः, पुं, (ररखड + स्वार्थे कन् ।) ररखडरुतः ।
 इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥ (ररखडशब्दस्य
 विशेषो ज्ञेयः ॥)
 ररखडजं, त्रि, (ररखडात् ररखडरुत्तात् जायते इति ।
 ररखड + जन् + ड ।) ररखडरुत्तजतम् । तत्तैलं
 खेहमध्ये श्रेष्ठविरचकम् । यथा ।
 “पूरुगमध्ये त्रितृचूर्णं सौरसे कारवेत्तकम् ।
 खेहेखेरखडजं तैलं फलेष्वेव हरीतकी” ॥
 इति वाभटः ॥
 (“ररखडजं घनश्चापि स्वादुमेव मृदु स्मृतम् ।
 हृदन्तिगृह्णाकच्यूरशूलानाहविवन्धनुत् ॥
 आनाहाखोलवान्तारुक्प्रीहोदावर्त्तशूलिनाम् ।
 वातपित्तविकाराणां विदध्याच्च प्रशान्तये ।
 तीक्ष्णोष्णं पिच्छिलं विश्वं रक्तैरखडसमुद्भवम्” ॥
 इति प्रथमस्थाने अष्टमेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥)
 ररखडपत्रिका, स्त्री, (ररखडस्य पत्रमिव पत्रमस्याः ।)
 दन्तीरुतः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 ररखडफला, स्त्री, (ररखडस्य फलमिव फलमस्याः ।)